

Asia C-408/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

20.6.2022

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

14.6.2022

Valittaja:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Vastapuoli:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT [– –]

[– –]

[– –] [– –]

MINISTRE DE L'ECONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(talous, valtiovarain- ja
elvyttämisasioista vastaava ministeri,
Ranska)
v. SA Bricolage Investissement France

Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) [– –]

[– –]

[– –]

[– –]

Istunnon pitämispäivä

1.6.2022

Välipäätöksen antamispäivä

14.6.2022

Kun otetaan huomioon seuraavat menettelyyn liittyvät seikat:

Bricolage Investissement France -niminen julkinen osakeyhtiö (société anonyme, SA) on vaatinut tribunal administratif de Montreuil'ia määräämään, että sille on palautettava sen vuonna 2012 päätyneeltä tilikaudelta suorittamista yhteisöverosta ja muista yhteisöveroon liittyvistä lisämaksuista yhteensä 633 352 euroa.

Mainittu tuomioistuin hylkäsi vaatimuksen 10.10.2019 antamallaan tuomiolla nro 1806737.

Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles'n ylempi hallintotuomioistuin, Ranska) kumosi 19.10.2021 antamallaan tuomiolla nro 19VE04061 kyseisen tuomion ja hyväksyi Bricolage Investissement France -yhtiön vaatimuksen.

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance vaatii 19.11.2021 toimitetussa valituksessaan ja 10.5.2022 toimitetussa valittajan vastauksessaan [–], että Conseil d'État kumoaa kyseisen Cour administrative d'appel de Versailles'n tuomion.

Hän väittää, että cour administrative d'appel de Versailles on tulkinut virheellisesti Ranskan yleisen verolain (code général des impôts) 223 B §:n säännöksiä ja Euroopan unionin tuomioistuimen 2.9.2015 antaman tuomion C-386/14 merkitystä ja luonnehtinut virheellisesti asian tosiseikkoja, kun se on katsonut, että emoyhtiö, joka ei kuulu keskitettyyn verotukselliseen konserniin (groupe fiscal intégré), voi vähentää tilikautensa tuloksesta kaikki osingot, jotka kuuluvat yleisen verolain 216 §:n soveltamisalaan ja jotka se on saanut muuhun Euroopan unionin jäsenvaltioon kuin Ranskaan sijoittautuneilta tytäryhtiöiltään, ilman, että tuloksessa tuloutettaisiin kulujen ja maksujen osuutta.

Bricolage Investissement France -yhtiö vaatii 14.4.2022 saapuneeksi kirjatussa vastineessaan valituksen [– –] hylkäämistä. Sen mukaan valituksessa esitetyt valitusperusteet eivät ole perusteltuja.

[– –]

Kun otetaan huomioon:

- Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus,
- yleinen verolaki ja verotusmenettelylaki (livre des procédures fiscales),

– Euroopan unionin tuomioistuimen 2.9.2015 antama tuomio *Groupe Steria SCA* (C-386/14),

– hallintolainkäyttölaki (code de justice administrative),

[– –]

Toteaa seuraavaa:

- 1 Pääasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että Bricolage Investissement France -yhtiö, jonka ainoa omistaja on groupe Adeo -niminen julkinen osakeyhtiö, sai vuonna 2012 osinkoja Puolaan sijoittautuneelta tytäryhtiöltään Leroy Merlin Pologne, jonka ainoa omistaja se on, ja sovelsi kyseisiin osinkoihin vuonna 2012 päättyneeltä tilikaudelta maksettavan yhteisöveron osalta yleisen verolain 145 ja 216 §:ssä säädettyä emoyhtiöiden verotuskohtelua. Yleisen verolain 216 §:n I momentin mukaisesti se vähensi osinkojen määrän tilikautensa tuloksesta lukuun ottamatta 5 % suuruisia kulujen ja maksujen osuutta. Bricolage Investissement France -yhtiö teki sittemmin oikaisuvaatimuksen, jossa se vaati, että sen sallitaan vähentää tuloksestaan koko niiden osinkojen määrä, jotka se oli saanut Puolaan sijoittautuneelta tytäryhtiöltään, tulouttamatta tuloksessa kulujen ja maksujen osuutta. Oikaisuvaatimuksen hylkäämisen jälkeen yhtiö vaati tribunal administratif de Montreuil'ia toteamaan, että yhtiö voi vähentää kyseisen osuuden määrän sen vuonna 2012 päättyneen tilikauden tuloksesta, ja määräämään, että yhtiölle on palautettava kyseisen osuuden perusteella maksettu yhteisöveron määrä. Ministre de l'économie, des finances et de la relancen kassaatiovalitus koskee 19.10.2021 annettua tuomiota, jolla cour administrative d'appel de Versailles kumosi 10.10.2019 annetun tuomion, jolla tribunal administratif oli hylännyt yhteisön vaatimukset, ja vahvisti yhtiön oikeuden sen vaatimaan yhteisöveron ja siihen liittyvien lisämaksujen palautukseen vuonna 2012 päättyneeltä tilikaudelta sillä perusteella, että palautuksella neutralisoidaan osuus, jonka yhtiö oli tulouttanut tuloksessaan.
- 2 Yleisen verolain 216 §:n I momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan tässä asiassa, säädetään, että emoyhtiö voi vähentää tilikautensa tuloksesta sellaisiin omistusosuuksiin, joiden perusteella emoyhtiöllä on oikeus soveltaa emoyhtiöiden verotuskohtelua, perustuvat nettotuotonsa, jotka emoyhtiö on saanut tietyn tilikauden aikana, vähennettynä kulujen ja maksujen osuudella, jonka määräksi on vahvistettu kiinteästi 5 % omistusosuuksiin perustuvista yhteenlasketuista tuotoista, mukaan lukien verohyvitykset. Yleisen verolain 223 A §:ssä, jossa säädetään edellytyksistä, joiden täytyessä voidaan soveltaa konsernien keskitettyä verotusta, säädettiin – sellaisena kuin sitä sovellettiin kyseisenä ajankohtana – seuraavaa: ”Yhtiö voi ottaa yksin vastattavakseen yhteisöveron, jota määrätään sellaisen konsernin kokonaistuloksen perusteella, jonka se muodostaa sellaisten yhtiöiden kanssa, joiden yhtiöpääomasta se omistaa tilikauden ajan keskeytyksettä vähintään 95 prosenttia välittömästi tai välillisesti konserniin kuuluvien yhtiöiden tai kiinteiden toimipaikkojen – – välityksellä. / Konserniin voivat kuulua

ainoastaan yhtiöt tai kiinteät toimipaikat, jotka ovat antaneet suostumuksensa ja joiden tulos on yhteisöveron alainen yleisten oikeussääntöjen tai edellä 214 §:ssä säädettyjen sääntöjen mukaisesti. – –”. Yleisen verolain 223 B §:ssä, jossa esitetään keskitetyn verotuksen järjestelmän määritelmä, säädettiin – sellaisena kuin sitä sovellettiin kyseisenä ajankohtana – seuraavaa: ”Emoyhtiö määrittää kokonaistuloksen laskemalla yhteen kaikkien konserniin kuuluvien yhtiöiden tulokset, jotka määritetään yleisten oikeussääntöjen tai edellä 214 §:ssä säädettyjen sääntöjen mukaisesti. / Kokonaistuloksesta vähennetään kulujen ja maksujen osuus, joka perustuu sellaisiin konserniin kuuluvan yhtiön tuottoihin, joita se on saanut omistussuutensa perusteella konserniin kuuluvilta yhtiöiltä yli yhden tilikauden ajan, ja joka perustuu sellaisiin konserniin kuuluvan yhtiön tuottoihin, joita se on saanut omistussuutensa perusteella välissä olevalta yhtiöltä, jos emoyhtiö esittää selvityksen siitä, että kulut ja maksut liittyvät omistussuuteen perustuviin tuottoihin, joita konserniin kuuluva yhtiö on maksanut yli yhden tilikauden ajan ja joiden perusteella ei ole jo tehty oikaisuja tämän tai kolmannen momentin nojalla. – –”.

- 3 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 49 artiklassa määrätään seuraavaa: *”Jäljempänä olevien määräysten mukaisesti kielletään rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltion kansalaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle. Myös kielletään rajoitukset, jotka estävät jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita jäsenvaltion kansalaisia perustamasta kauppaedustajan liikkeitä, sivuliikkeitä ja tytäryhtiöitä. – –”.*
- 4 Euroopan unionin tuomioistuin katsoi 2.9.2015 antamassaan tuomiossa *Groupe Steria SCA* (C-386/14), että SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä keskitetyn verotuksen järjestelmää koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla keskitettyä verotusta soveltavalle emoyhtiölle annetaan mahdollisuus neutralisoida kulujen ja maksujen osuuden – joksi on vahvistettu kiinteä 5 prosenttia osinkojen nettomäärästä – tulouttaminen vain niiden osinkojen osalta, jotka emoyhtiö on saanut kotimaisilta keskitettyyn verotukseen kuuluvilta yhtiöiltä, vaikka sillä ei saman lainsäädännön nojalla ole tätä oikeutta niiden osinkojen osalta, joita sille maksavat toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet tytäryhtiöt, jotka objektiivisesti voisivat osallistua valintansa mukaisesti keskitettyyn järjestelmään, jos ne olisivat kotimaisia.
- 5 *Ministre de l’Économie, des Finances et de la Relance* väittää, että *cour administrative d’appel* teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että *Bricolage Investissement France* -yhtiö esitti perustellusti vuonna 2012 päättyneeltä tilikaudelta suorittamansa yhteisöveron määrän alentamista koskevan vaatimuksensa tueksi, että yleisen verolain 223 B § oli ristiriidassa sijoittautumisvapauden kanssa siltä osin kuin siinä ei säädetty emoyhtiön mahdollisuudesta neutralisoida tuloutettua kulujen ja maksujen osuutta tuotoista, jotka emoyhtiö sai omistussuutensa perusteella muuhun Euroopan unionin jäsenvaltioon kuin Ranskaan sijoittautuneilta tytäryhtiöiltään, jotka täyttivät edellytykset sille, että niihin olisi voitu soveltaa konsernin keskitettyä verotusta, ja kun kyseinen tuomioistuin katsoi, että tältä osin ei ollut merkitystä sillä, että

vaikka kyseisellä emoyhtiöllä oli toisiin Ranskaan sijoittautuneisiin yhteisöihin pääomayhteyksiä, joiden perusteella se olisi voinut muodostaa keskitetyn verotuksellisen konsernin, emoyhtiö ei kuulunut tällaiseen konserniin.

- 6 Vaikea Euroopan unionin oikeuden tulkintaa koskeva kysymys on, onko SEUT 49 artikla esteenä keskitetyn verotuksen järjestelmää koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla keskitettyä verotusta soveltavalle emoyhtiölle annetaan mahdollisuus neutralisoida kulujen ja maksujen osuuden tulouttaminen sellaisten osinkojen osalta, jotka emoyhtiö on saanut kotimaisilta keskitettyyn verotukseen kuuluvilta yhtiöiltä tai – edellä 4 kohdassa tarkoitettun Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion huomioon ottamiseksi – jotka emoyhtiö on saanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilta tytäryhtiöiltä, jotka olisivat objektiivisesti voineet osallistua valintansa mukaisesti keskitettyyn järjestelmään, jos ne olisivat asuneet kyseisessä jäsenvaltiossa, mutta jonka nojalla tällaista neutralisointimahdollisuutta ei myönnetä kotimaiselle emoyhtiölle, joka ei ole päättänyt muodostaa keskitettyä verotuksellista konsernia siitä huolimatta, että sillä on toisiin kotimaisiin yhteisöihin pääomayhteyksiä, joiden perusteella se olisi voinut muodostaa tällaisen konsernin, sellaisten osinkojen osalta, jotka se on saanut joko kotimaisilta tytäryhtiöiltään tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta tytäryhtiöiltä, jotka täyttävät muut keskitetyn verotuksellisen konsernin muodostamisedellytykset kuin asuinpaikkaa koskevan edellytyksen.
- 7 Näin ollen tämä kysymys on esitettävä Euroopan unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan nojalla ja lykättävä ministre de l'économie, des finances et de la relancen tekemän valituksen käsittelyä, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

ANTAA SEURAAVAN VÄLIPÄÄTÖKSEN:

1 kohta: Ministre de l'économie, des finances et de la relancen tekemän valituksen käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa seuraavasta kysymyksestä: onko SEUT 49 artikla esteenä keskitetyn verotuksen järjestelmää koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla keskitettyä verotusta soveltavalle emoyhtiölle annetaan mahdollisuus neutralisoida kulujen ja maksujen osuuden tulouttaminen sellaisten osinkojen osalta, jotka emoyhtiö on saanut kotimaisilta keskitettyyn verotukseen kuuluvilta yhtiöiltä tai – Euroopan unionin tuomioistuimen 2.9.2015 antaman tuomion *Groupe Steria SCA* (C-386/14) huomioon ottamiseksi – jotka emoyhtiö on saanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilta tytäryhtiöiltä, jotka olisivat objektiivisesti voineet osallistua valintansa mukaisesti keskitettyyn järjestelmään, jos ne olisivat asuneet kyseisessä jäsenvaltiossa, mutta jonka nojalla tällaista neutralisointimahdollisuutta ei myönnetä kotimaiselle emoyhtiölle, joka ei ole päättänyt muodostaa keskitettyä verotuksellista konsernia siitä huolimatta, että sillä on toisiin kotimaisiin yhteisöihin pääomayhteyksiä, joiden perusteella se olisi voinut muodostaa tällaisen konsernin, sellaisten osinkojen osalta, jotka se on saanut joko kotimaisilta tytäryhtiöiltään tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta tytäryhtiöiltä, jotka

täyttävät muut keskitetyn verotuksellisen konsernin muodostamisedellytykset kuin asuinpaikkaa koskevan edellytyksen.

[--] 14 päivänä kesäkuuta 2022.

[--]

[--]

[--]

[--]

[--]

TYÖASIAKIRJA